Miskovics Anna

Kétes ajánlat

Kipp-kopp.

– Ki kopog?

– A lelkiismerete.

– Csak előjegyzés alapján dolgozok. Bejelentkezett?

– Természetesen. Betartjuk a szabályokat. Minden körülmények között.

– Azért ilyen messzire nem mennék.

– Nos, mivel lemondott a személyes jelenlétről, ez okozhat olykor bizonyos… anomáliákat.

– Majd' elfelejtettem, hogy mindig ki tudta dumálni magát.

– Azért az újbóli megkeresés, hogy megtudjuk, esetleg fontolóra venné-e, hogy revideálja a döntését?

– Ugyan! Azóta élek, mióta lemondtam a szolgáltatást. Talán hülye lennék most visszatáncolni. A csúcson kell abbahagyni.

– Na, de a következmények?

– Miféle következmények? Nem hallotta, amit mondtam? Netán baj van a hallásával, kedves „én mindent jobban tudok"?

– Kérem, ne személyeskedjünk. Esetleg ajánlhatok kedvezőbb feltételeket?

– Nocsak, nocsak, az igazság bajnoka meg akar vesztegetni?

– Micsoda feltételezés! Lehetne, hogy beljebb menjünk?

– Ha ragaszkodik hozzá, csak, hogy lássa, maga nélkül is szorult belém jóérzés.

– Meg tudná mondani, milyen értelemben emelkedett az életminősége, mióta nem közvetlen ügyfelünk?

– A magam ura lettem. Nincs felettesem, nincs belső monológ, nincs idegenkezűség, önkéntes felülbírálat, belemagyarázás, visszapofázás, érzelmi manipuláció. Nem nyújtom oda senkinek a másik orcámat. Mások gondja, nem az én gondom. Ha belém rúgnak, odébbállok, nem hagyom, hogy kék-lilára verjenek, s nem csúszok-mászok négykézláb, könyörögve jobb bánásmódért, figyelemért, elismerésért. Nem szégyellem, hogy magam vagyok az életem középpontja, s nincsenek fitymáló megjegyzések ezt illetően. Segíts magadon… hisz tudja.

– Azt tudjuk, tényszerűen, hogy maga kiemelt ügyfelünk volt évtizedeken keresztül. Nem sokan érik el a gyémánt fokozatot. A jók között is a legjobbak egyike. Ezt jelenti a gyémánt fokozat. Hisz tudja… Megdöbbenéssel és mélységes sajnálattal vettük tudomásul, hogy ilyen hosszú és sikeres együttműködés után…

– Elnézést, ki szerint volt sikeres? Ha megnézi az eredményességi skálát, csupa megkérdőjelezhető részletet talál. Lehet, hogy maga volt az év dolgozója harminc éven keresztül, mindeközben velem törölték fel a padlót. Ott például, abban az évtizedben, naivságom és, mint kiemelte jóságom teljében vagy tucatszámra használtak ki, profitáltak a lelkem tisztaságán, a maguk szolgáltatása révén lettem ügyeletes lábtörlő. Tán kértek rám használatbavételi engedélyt? Vagy csak egyszerűen elnyűttek, mint egy házipapucsot. Nem csoda, hogy sosem volt ügyfélelégedettségi felmérés, ott biztos kibukott volna néhány csalafintaság.

– A szerződés szerint az ön által biztosított fizikai, illetve érzelmi támogatás a maga érdekeit is szolgálta, a második bekezdés részletesen kifejti, hogy…

– Szarok a szerződésre. Ó, bocsánat, ezt biztos nem mondtam volna magukkal az oldalamon, igyekszem disztingválni, nehogy azzal kelljen visszamennie, hogy minősíthetetlenül viselkedtem. Nem erősítem a meggyőződésüket. Egyébként a miheztartás végett közlöm, hogy a beígért glória valahol elakadt a postán.

– Mint említettem, módosíthatjuk a szolgáltatás bizonyos feltételeit, illetve enyhíthetünk az egyes beállításokon. Természetesen, ez esetben a gyémánt fokozatot nem áll módunkban a továbbiakban fenntartani Önnek, ezt remélem megérti. A módosításoktól függően fogjuk Önt besorolni.

– Hát most nem győzött meg. Ettől az ajánlattól kéne hanyatt vágnom magam? Dobjon még rá egy keveset kedves.

– Jelenleg is dolgozunk egy az ügyfelek számára is kedvezőbb rendszerterven.

– Teljesen bezsongtam, látszik rajtam?

– Amennyiben az eddigiekkel nem sikerült meggyőznöm, biztos felkelti az érdeklődését, hogy az alacsonyabb besorolás kedvezőbb árakat kínál.

– Mit karattyol? Kifizetődő a gerinctelenség? Látja, megint nem mondott újat. És nem, ezzel nem sikerült meggyőznie. Mi is van azokkal a bizonyos következményekkel?

– Cégünk biztosítja minden ügyfelének a méltányos eljárást, teljes értékű, aktív tagként a következmények össze sem mérhetők azzal, melylyel a maga fajta szabadúszóknak kell szembenézniük.

– Ha eljön az idő, igaz?

– Vélhetően.

– Szóval nem száz.

– Feltételezéseink és a tapasztalataink alapján megjósolhatóan.

– Én lepaktáltam a karmával, kedveske. Öribarik lettünk, ha úgy tetszik. Az a mennyiségű pozitív energia, amit jóságos éveim alatt felhalmoztam, a halálomig elegendő muníciót biztosít. Olyasmit mondjon, ami miatt megéri nekem visszafogadnom magát. Koloncnak. Púpnak. Isten csapásának.

– Szerződéses ügyfeleink hamarosan egy kihagyhatatlan lehetőség elé nézhetnek, mely túlmutat ezen élettartamuk mérlegén. Amennyiben változatlan feltételekkel tér vissza, úgy nem csak, hogy mindennemű retorzió nélkül kapja vissza a gyémánt fokozatot, de átvezetjük azt egy következő életciklusra.

– Nem semmi. Maga aztán nem semmi. Pályát tévesztett, javasasszonynak kellett volna mennie, szavamra mondom. Vagy boszorkánynak. Megátkozna egy következő életre is, és még csak bele sem pirul a szégyenbe.

– Némi szarkazmust érzek a hangjában, de muszáj megkérdeznem, hogy érdekli-e az általam vázolt ajánlat?

– Még csak nem is langyosodik. Sajnálom.

– Itt hagyom az írásos dokumentációt, hogy alaposan átolvashassa, és egy alkalmasabb időpontban ismét felkeresem Önt. Higgye el, cégünk megbecsüli az összes, de mindenekfelett hűséges ügyfeleit.

– Megmondaná, miért nem ott házalnak, ahol hírből sem ismerik az empátiát, ahol még csak válaszra sem méltatták Önöket soha? Miért, ahogy említette, a magam fajtát nyüstölik? Hát nem adtam elég évet az életemből, maga telhetetlen, maga elvetemült? Erre feleljen.

– Úgy tetszik, azok, akik hosszan éltek együtt a lelkiismeretükkel jobban hajlanak a jóra. Eredendően. Második bőrként hordják. Sosem tudnak végérvényesen megszabadulni tőle, az utóhatás örökké megmarad. Akkor is, ha csak placebo. Egyenesen áhítják a szakítás után is.

– Azt akarja mondani a jókat könnyebb rábírni a gyötrődésre? A meghunyászkodásra? A személyes szabotázsra? Sőt, még meg is éri, hisz ők fizetik a legmagasabb árat.

– Gazdag tanulmányt készítettünk e témakörben, amit hosszadalmas lenne jelenlegi körülmények között kifejtenem, de leegyszerűsítve, igen.

– Szóval nem nekünk áll a világ, erre utal? A jóság rabsága? Erre vagyunk kárhoztatva? Mi mást választhatnánk tehát, ha nincs is választás?

– Kérem, én nem kívánok állást foglalni. Én, mint üzleti partner vagyok jelen. Nem szuggerálhatok semmit. Én csupán tájékoztatok. Én az ajánlatokat tehetem meg Ön felé. Az egésznek önkéntes alapúnak kell lennie. S, mint hogy maga évtizedes ügyfelünk, megítélésem szerint meg fogja hozni a helyes döntést. Egészen biztos vagyok benne. Tudassa velem, ha készen áll, számítok magára, hisz tudja…